

Regale Sacerdotium Romano Pontifici Assertum

Sfondrati, Celestino

[Sankt Gallen], 1684

§. XIII. [i.e. XII.] Quâ cencurâ Patres & Doctores eos notaverint, qui à Romano Pontifice diffentiunt, & hunc Concilio submittunt.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63125](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63125)

S. Bernardinus Senensis in *Mariali* p. 3. serm. 3. *Cum* Papa, inquit, sit Christi Vicarius, & gerat vicem Dei in terris, ex quo sequitur, quod habet plenitudinem potestatis, & illud quod facit, praesumitur facere auctoritate Dei: ideo ipso approbante aliquid, & nos approbare aubemus. Immo ipsius sententia est magis standum, quam sententia totius mundi.

Denique Ecclesia & natio Gallicana hanc ipsam veritatem de Pontificis auctoritate Conciliis superiore, aliquoties, totoque audiente orbe Christiano amplexa palam & professa est, ut infra dicemus in §. 16. Videatur interim Raynaldus ad *An.* 1441. n. 10. & acta Concilii Lateranensis. ult. Sess. 8.

§. XII.

Qua censurâ Patres & Doctores eos notare verint, qui à Romano Pontifice dissentiunt, & hunc Concilio submittunt

Summaria.

1. *Censura S. Hieronymi.*
2. *S. Antonini.*
3. *Cajetani, Bellarmini, Boverii.*
4. *Et Ioannis de Turrecremata.*

I.

Sanctus Hieronymus in *Epist. ad Damasum*, quae à Gratiano allegatur c. quoniam 24. q. 1. Quoniam vetusto oriens inter se populorum furore collisus indiscissam Domini tunicam & desuper textam per frustra discepsit; & Christi vineam vulpes exterminant, ut inter lacus contritos, qui non habent aquam, difficile, ubi fons signatus, & hortus ille conclusus sit, possit intelligi; ideo mihi cathedram Petri & fidem Apostolice ore laudatam consilendam, inde nunc mea anima postulans cibum, unde olim Christi vestimenta suscepi.

Et infra

Et infra: *Cum successore Piscatoris & discipulo Crucis loquor. Ego nullum premium nisi Christum sequens, beatitudinitua, id est, cathedra Petri communionem confocior. Super illam Petram edificatam Ecclesiam scio. Quicumque extra hanc domum agnum comederit, profanus est. Si quis in Arca Noë non fuerit, peribit regnante diluvio. Et quia promissis facinoribus ad eam solitudinem commigravi, que Syriam juncto Barbaria sine determinat, nec possum sanctum Domini tot interjacentibus spatiis, à sanctimonia sua semper expetere: idè hic collegas tuos Aegyptios confessores sequor, & sub onerariis navibus parva navicula delitescio. Non novi Vitalem: Meletium respuo, ignoro Paulinum. Quicumq; tecum non colligit, spargit: hoc est, qui Christi non est, Antichristi est.*

II. S. Antoninus: *in summa 3. p. T. 23. c. 3. Quoniam quidam hostes virtutis & unitatis adversarii dicere presumpserunt, quòd licet à Romano Pontifice ad successorem ipsius, vel ad generale Concilium appellare: idè cum correctione Sedis Apostolica intendo probare, quòd à Romano Pontifice possit ad quemcunq; appellari, est hereticum manifestè. Et hoc probò unica ratione, qua est talis: Quicumque privilegium Romana Ecclesia à Christo traditum auferre conatur, est hereticus: sed dicens & tenens, quòd licet appellare à Pontifice Romano ad successorem ejus, auferit privilegium Romana Ecclesia à Christo traditum: ergo talis manifestè hereticus est. Major ponitur in decretis d. 22. c. omnes. Ubi dicit sic: Non dubium est, quia quisquis cuilibet Ecclesia sui suum detrahit, injustitiam facit: qui autem Romana Ecclesia privilegium ab ipso summo omnium Ecclesiarum capite traditum auferre conatur: hic procul dubio in heresim labitur: & cum ille vocetur injustus, hic est dicendus hereticus. Fidem quippe violat, qui adversus illam agit, qua est Mater fidei: & ipsi contumax invenitur, qui eam cunctis Ecclesiis pretulisse cognoscitur.*

III. Cajetanus *in Tr. de Auctor. Papa & Concilii cap. 5. Si de Ecclesia Universali sic sumpta, (hoc est, sine capite & Papa omnino, multoque magis Papæ positive contraria) intelligatur, quòd habet à Christo immediatè potestatem, & quòd ipsa representatur per universale Concilium, erratur errore intolerabili.*

Bellarminus *de Conciliis l. 2. c. 17. Hac propositio: Summus Pontifex simpliciter absolute est supra Ecclesiam Universam, & supra Concilium generale, ita ut nullum in terris supra se judicem agnoscat, est ferè de fide. Et infra: Qui contrarium sentiunt, à temeritate magna excusari non possunt.*

Böverius *Demonstrat. 3 generalia. 11.* Quapropter in hac propositione asserimus, Concilium generale non esse supra Pontificem, sed à Pontificis auctoritate pendere, his omnibus bellum indicimus, qui quomodo Concilii generalis auctoritatem supra Pontificis potestatem extollunt. Porro licet hac propositio olim ingruente aliquo schismate, à pluribus fuerit impugnata, hodie tamen adeo omnium consensu recepta est, ut nemini secus sentire liceat; quò fit, ut satis tutus illius probationi nobis locus relictus sit, nec nisi adversus Schismaticos, vel Hereticos in ea tuenda nobis hodie agendum sit: tamen si Gersonem, ac alios antiquiores hujus erroris Patronos, qui propriam sententiam Ecclesie iudicio subiecerunt, à schismatis culpa excusemus.

IV. Joannes de Turrecremata qui Concilio Basileensi interfuit, ejusque maxima pars fuit, loquens de Concilii Basileensis Decreto, quo Pontifici Concilium præferre conati sunt, hæc habet l. 2. de Eccl. c. 100. *Licet Basileenses, cum maximo studio, repetitis vicibus supplicaverunt, oraverunt & requisiverunt per Oratores suos, ut Dominus Eugenius eorum decreta approbaret, & confirmaret, nunquam tamen tale approbationem aut confirmationem habere ab eo potuerunt. Et merito, quia sedes Apostolica, in qua Religio Christiana semper immaculata permansit, & permanebit, talia decreta, quæ ab Evangelica veritate, & SS. Patrum doctrina aliena videbantur, nullo modo ab eo passa fuisset confirmari.*

Et infra: *Non parum admirandum est, adversarios Basileenses, tantâ caligine mentis involutos, & excacatos malitiâ, ut in materiis fidei definiendis & declarandis, maluerint sequi homines, ab Ecclesia Dei in doctrina sua damnatos; sicut fuit Marsilius de Padua, Guilielmus Ockam, & aliquorum Fratricellorum opiniones erroneas renovantes; quàm Doctores sanctos ab Ecclesia approbatos, & alios præstantissimos Doctores antiquos, & reputatissimos in schola Theologica, quorum doctrina fulget in Ecclesia, ut sol & luna. Contra quos ait Augustinus, & habetur in Canone, non afferamus 24. q. 1. Non afferamus stateras dolosas, nec appendamus, quod volumus, pro arbitrio nostro dicentes; hoc grave, hoc leve est: sed afferamus divinam stateram ex scripturis sacris, tanquam thesauris Dominicis, & in illa, quid sit gravius, appendamus.*

